

Pozostałe państwa rozwinięte

Dla: Dla delegatów pozostałych państw rozwiniętych na Światowy Szczyt Klimatyczny ONZ
Temat: Briefing - cele negocjacji
Dotyczy: Australia, Kanada, Japonia, Nowa Zelandia, Rosja i pozostałe byłe republiki ZSRR, Korea Płd, itp..

Cele

Pozostałe państwa starają się wynegocjować szczegóły globalnego porozumienia redukcji gazów cieplarnianych, które przyniesie najlepsze efekty zarówno dla naszych gospodarek i krajowych interesów, jak i dla świata. W czasie negocjacji klimatycznych ONZ w Paryżu w 2015 r. państwa przyjęły jako cel ograniczenie globalnego ocieplenia „znacznie poniżej 2°C” w porównaniu z poziomem z ery przedprzemysłowej. Teraz musicie zdecydować:

1. Jaki będzie zakres działań krajów na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych? Ocenia się, że bez działań wasze emisje będą rosnąć. Możecie zdecydować, kiedy emisje przestaną rosnąć, kiedy zaczną się zmniejszać oraz o ewentualnym poziomie ich rocznego spadku.
2. Czy należy zobowiązać się do ograniczenia wylesiania lub zwiększenia zalesiania czy ponownego zalesiania?
3. Jaki będzie wasz ewentualny wkład do Zielonego Funduszu Klimatycznego, który ma stopniowo rosnąć, by od roku 2020 zapewniać krajom rozwijającym się co najmniej 100 miliardów dolarów rocznie na zmniejszanie emisji i przystosowanie się do zmian klimatu?

Kontekst

Naukowa ocena klimatu jest jednoznaczna: ponad 97% naukowców zajmujących się klimatem jest zgodnych, że klimat się zmienia, jest to spowodowane głównie wykorzystywaniem paliw kopalnych, a skutki mogą być druzgocące. Wiele państw rozwiniętych już doświadcza pierwszych problemów z powodu wzrastającego poziomu mórz, susz i fal upałów.

Opinia publiczna

Większość obywateli w naszych krajach uważa, że zmiana klimatu jest faktem oraz że działalność ludzi znacząco się do niej przyczynia. Popierają oni politykę ograniczającą nasz wpływ na klimat, ale jednocześnie sprzeciwiają się zwiększaniu podatków za energię i innym działaniom, które podnoszą koszty utrzymania. Dla większości obywateli kwestie zmiany klimatu są na końcu listy priorytetów, znacznie poniżej obaw o bezpieczeństwo narodowe, gospodarkę i zatrudnienie. Społeczeństwo sprzeciwia się porozumieniu, które nie zawiera wystarczająco poważnych zobowiązań w zakresie redukcji emisji ze strony USA i państw szybko rozwijających się, takich jak Chiny.

Możliwości

Na szczęście, zważywszy, że energia odnawialna staje się coraz łatwiej dostępna, redukcja emisji może poprawić zdrowie publiczne, stwarzać miejsca pracy i zwiększać bezpieczeństwo energetyczne.

Działania krajowe

W Paryżu nasze państwa zobowiązały się do działań na rzecz ochrony klimatu, które łącznie powstrzymałyby wzrost emisji i następnie je zredukowały. Od wydobycia piasków bitumicznych w Kanadzie po australijski węgiel oraz rosyjską ropę i gaz, nasze gospodarki, przychody i miejsca pracy zależą od paliw kopalnych. Kanada wycofała się z poprzedniego znaczącego porozumienia klimatycznego – Protokołu z Kioto. Australia miała politykę opodatkowania CO₂, ale ją uchyliła. Niemniej jednak, przy świadomości, że zmiany klimatu postępują, a koszty energii odnawialnej spadają, działania na rzecz klimatu przyspieszają w wielu krajach. Każde porozumienie, które nakłada na nasze państwa nadmierne obciążenia ekonomiczne, jest politycznie nie do przyjęcia. Reszta świata musi zgodzić się na podjęcie znaczących działań, jeśli mamy mieć efektywne porozumienie międzynarodowe.

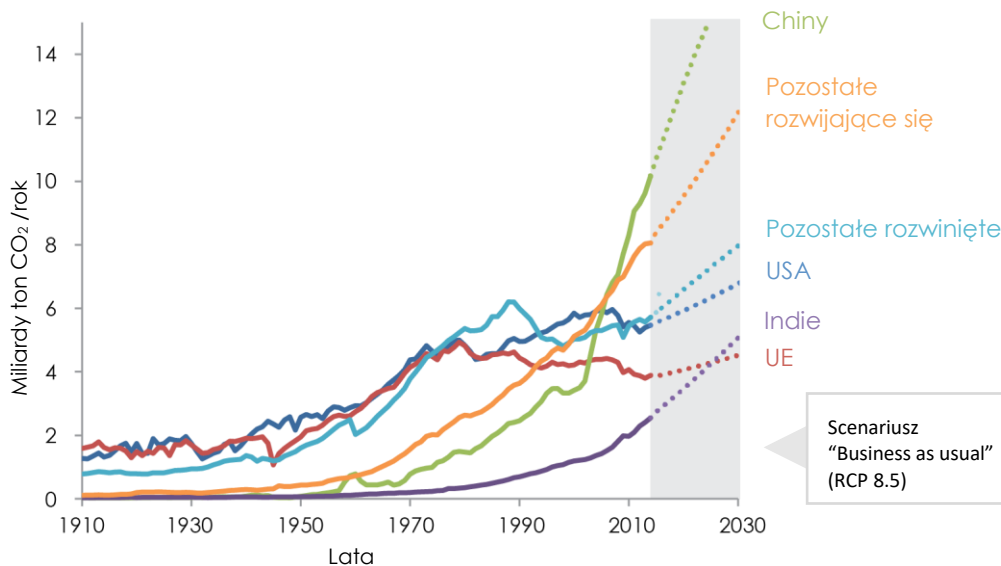
Lasy i użytkowanie gruntów

Mimo, że w ramach naszego bloku możemy się zobowiązać do redukcji emisji z wylesiania i degradacji gruntów (REDD), działania te równoważyłyby niewielką część naszych emisji.

Sytuacja na świecie

- Emisje w Chinach, Indiach i innych państwach rozwijających się gwałtownie rosną. Ich suma wkrótce przewyższy emisje wszystkich państw rozwiniętych. Same Chiny są odpowiedzialne za 30% globalnych emisji CO₂.
- Emisje na osobę w USA są ponad dwukrotnie wyższe niż w UE, a zobowiązały się one do redukcji emisji zaledwie o 26-26% do 2025r. w porównaniu do poziomu z 2005 r. Ponadto to zobowiązanie spotkało się z mocną polityczną opozycją ze strony Kongresu USA i biznesu związanego z dalszym wykorzystywaniem paliw kopalnych. Pomimo tych wyzwań, badania w USA, włączając w to raport "Ryzykowny biznes" (<http://riskybusiness.org>) zatwierdzony przez Sekretarzy Skarbu pochodzących z obu głównych partii, wskazują, że koszty opóźnienia działań są wysokie, podczas gdy realizacja polityki służącej redukcji emisji przyniesie korzyści większości stanów i regionów USA
- Państwa mniej rozwinięte podkreślają, że redukcje ich emisji wymagają ogromnej pomocy finansowej ze strony państw rozwiniętych, ale występująca w wielu z nich korupcja sprawia, że przekazywana pomoc często nie zostaje wydana zgodnie z celem. Kraje te mogą również zredukować emisje pochodzące z wykorzystywania paliw kopalnych poprzez wzmocnienie polityki leśnej. Działania te, mimo że są istotne, będą jednak niewystarczające do osiągnięcia celów polityki klimatycznej.

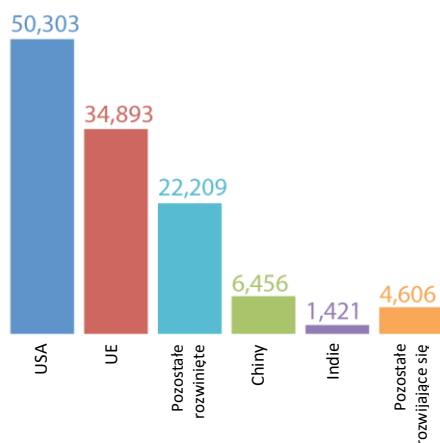
Emisje CO₂ z paliw kopalnych i cementu

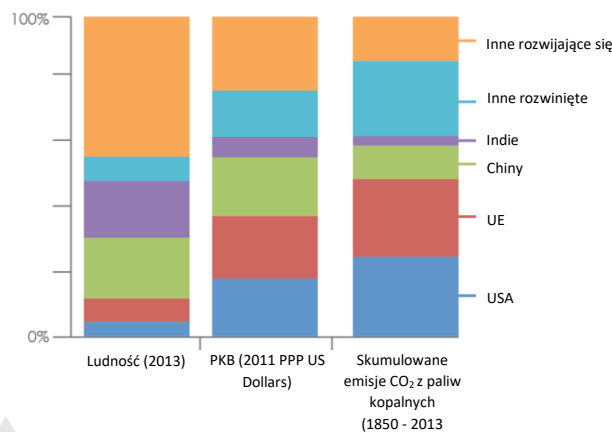
Chiny są największym emitentem CO₂ na świecie. Ocenia się, że bez podjęcia działań emisje z paliw kopalnych w krajach rozwijających się wzrosną ponad trzykrotnie do 2100 r.

Szwecja utrzymywała roczne redukcje emisji o 4,5%, aby zmniejszyć zależność od ropy naftowej (1976-1986). Francja i Belgia miały wówczas podobny poziom redukcji. Czyli najbardziej znaczące historycznie redukcje emisji były powodowane kryzysami politycznymi lub gospodarczymi. Według UNEP roczne redukcje na poziomie 3,5% są bardzo ambitne.

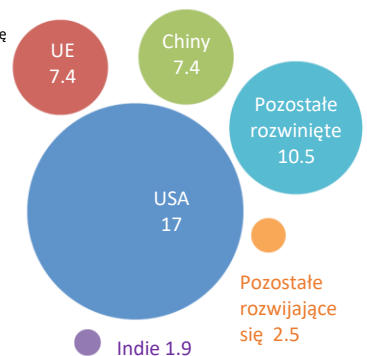
PKB na osobę (2011 PPP US Dollars)

Zamożność ludności a skumulowane emisje

Emisje na osobę w 2013 (w tonach CO₂ na rok)

O ile do tej pory skumulowane emisje były większe w krajach rozwiniętych (tzn. w **USA, UE i pozostałych krajach rozwiniętych**), wzrost liczby ludności, PKB na osobę i emisji w krajach rozwijających się znacznie wyprzedzają wzrost w krajach rozwiniętych. Przy założeniach business-as-usual, zakłada się, że skumulowane emisje wszystkich państw rozwiniętych (**USA, UE i pozostałe**) spadną do 37% łącznych emisji do 2100 r.

Od 1980 r., emisje na osobę dramatycznie wzrosły w **Chinach i Indiach** (odpowiednio o 391% i 285%), a spadły w **USA i Europie** (odpowiednio o 20% i 26%).